“Je li neko od vas što sanjao?’, pa bi mu neko ispričao svoj san...” On kaže da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, jednog jutra ispričao sljedeće: “Sanjao sam dvojicu ljudi, tražili su da pođem s njima rekavši: ‘Pođi s nama!’

Semura b. Džundub, radijallahu anhu, veli: “Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, često je pitao ashabe: ‘Je li neko od vas što sanjao?’, pa bi mu neko ispričao svoj san...” On kaže da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, jednog jutra ispričao sljedeće: “Sanjao sam dvojicu ljudi, tražili su da pođem s njima rekavši: ‘Pođi s nama!’ Došli smo kod čovjeka koji leži, a drugi stoji iznad njegove glave i drži veliku stijenu koju baci na glavu onoga što leži i razbije je, pa se kamen otkotrlja i on ode za njim, a vrati mu se tek kad mu glava zacijeli te opet mu opet razbije glavu kao prvi put. Upitah: ‘Subhanallah! Ko su njih dvojica?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Onda smo došli kod čovjeka koji je ležao na potiljku, a drugi čovjek stoji iznad njega i drži željezne kuke, pa mu presavije vilicu, nozdrvu i oko prema potiljku, potom ga okrene na drugu stranu te i od druge strane lica isto učini, a u međuvremenu prva strana zacijeli pa mu od nje učini kao što je učinio prvi put. Upitah: ‘Subhanallah! Ko su njih dvojica?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Tad smo došli kod nečega što je ličilo na peć, iz čega su se čuli glasovi i halabuka. Pogledali smo unutra i vidjeli gole muškarce i žene, do kojih je odozdo dopirao plamen: kad bi do njih dopro, oni bi zavrištali. Upitah: ‘Subhanallah! Ko su oni?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Onda smo došli do rijeke boje krvi u kojoj se neki čovjek kupao, a na obali rijeke bio je čovjek kod kojeg se nalazilo mnogo kamenja: kad se čovjek okupa, izađe na obalu, ali mu onaj otvori usta i zauzda ga kamenom te ga pošalje u rijeku: kad god izađe iz rijeke, ovaj ga zauzda kamenom. Upitah: ‘Subhanallah! Ko su njih dvojica?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Potom smo došli kod čovjeka koji je izuzetno ružno izgledao, ružniji od njega ne postoji, a u čijoj je blizini bila vatra koju raspiriva i trči oko nje. Upitah: ‘Subhanallah! Ko je on?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Potom smo došli do procvjetalog perivoja u kojem je bilo svakovrsnih proljetnih biljaka, a u njemu čovjek čija je dužina dosezala visoko u nebo, toliko visoko da skoro nisam vidio njegovu glavu; oko njega bilo je djece koliko nikad nisam vidio. Upitah: ‘Ko je ovaj čovjek i ko su ova djeca?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Zatim smo došli do perivoja od kojeg većeg ni ljepšeg nikad nisam vidio. Rekoše mi: ‘Penji se!’ Penjali smo se i stigli do grada čije su građevine izgrađene od naizmjenično zlatnih i srebrenih ćerpiča. Stigosmo do gradske kapije i zatražili dopuštenje za ulazak, pa su nam otvorili vrata. U gradu su nas sreli ljudi čija je jedna polovina tijela nepojmljivo lijepa a druga polovina tijela nepojmljivo ružna. Moji saputnici rekoše im: ‘Idite se okupati u onoj rijeci!’ Rijeka je bila široka i veoma bijele boje. Oni se u njoj okupaše pa se vratiše, a pređašnji ružan izgled u potpunosti je

nestao. Rekoše mi: ‘Ovo je edenski vrt i ovdje je tvoje prebivalište.’ Moj pogled odluta prema gore, kad, gle, dvorac sličan bijelom oblaku. Rekoše: ‘Eno, ono je tvoje prebivalište.’ ‘Blagoslovio vas Allah, dopustite mi da uđem u njega!’, rekoh im. Oni samo rekoše: ‘Ostalo ti je još života na dunjaluku. Kad umreš, ući ćeš u njega.’ Tad im se obratih: ‘Ove sam noći vidio mnoga čuda, pa hoćete li me obavijestiti o onome što sam vidio?’ Rekoše: ‘Evo, obavijestit ćemo te. Prvi čovjek koga si vidio, onaj što mu se razbija glava, to je čovjek koji je prihvatio Kur’an pa ga zanemario i koji često prespava obavezni namaz. Čovjek kojem se željeznom kukom presavije vilica, nozdrva i oko prema potiljku jest osoba koja porani i slaže pa se njegova laž proširi na sve strane svijeta. Goli muškarci i žene koji se nalaze u nečemu sličnom peći jesu bludnici i bludnice. Čovjek koga si zatekao da se kupa u rijeci, a kojem se u usta stavlja kamen jest onaj ko je živio poslujući uz kamatu. Čovjek koji je izuzetno ružno izgledao, a u čijoj se blizini nalazila vatra koju raspiriva i trči oko nje jest Malik, čuvar džehennema. Visoki čovjek koji se nalazi u perivoju jest Ibrahim, sallallahu alejhi ve sellem, a djeca u njegovoj blizini jesu ona koja su umrla na urođenoj vjeri.’” Neko od prisutnih muslimana upita: “Božiji Poslaniče, a djeca mnogobožaca?” On odgovori: “I djeca mnogobožaca” i nastavi: “A ljudi čija je jedna polovina tijela nepojmljivo lijepa, a druga polovina tijela nepojmljivo ružna jesu oni koji su dobra djela s hrđavim izmiješali, pa im je Allah oprostio.”

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u ovom hadisu spominje san kojeg je sanjao, te ga ispričao svojim ashabima nakon sabah namaza, kao što se navodi u nekim verzijama hadisa. Kazao je o sebi: „Sanjao sam dvojicu ljudi, tražili su da pođem s njima rekavši: ‘Pođi s nama!’ Došli smo kod čovjeka koji leži, a drugi stoji iznad njegove glave i drži veliku stijenu, odnosno veliki kamen koji baci na glavu onoga što leži i razbije je, pa se kamen otkotrlja i on ode za njim, a vrati mu se tek kad mu glava zacijeli te opet mu opet razbije glavu kao prvi put. Rekao je: 'Upitah čudeći se ovoj dvojici ljudi: ‘Subhanallah! Ko su njih dvojica?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Onda smo došli kod čovjeka koji je ležao na potiljku, a drugi čovjek stoji iznad njega i drži željezne kuke, pa mu presavije vilicu, nozdrvu i oko prema potiljku, potom ga okrene na drugu stranu te i od druge strane lica isto učini, a u međuvremenu prva strana zacijeli pa mu od nje učini kao što je učinio prvi put. Upitah: ‘Subhanallah! Ko su njih dvojica?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Tad smo došli kod nečega što je ličilo na peć, čiji je vrh bio uzak, a dno široka, i tu se potpaljivala vatra. Iz toga su se čuli nerazumljivi glasovi i halabuka. Pogledali smo unutra i vidjeli gole muškarce i žene, do kojih je odozdo dopirao plamen: kad bi do njih dopro, oni bi zavrištali nerazumljivim glasovima iz čega se samo razumjelo da su tražili pomoć. Upitah: 'Ko su oni?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Onda smo došli do rijeke boje krvi u kojoj se neki čovjek kupao, a na obali rijeke bio je čovjek kod kojeg se nalazilo mnogo kamenja: kad se čovjek okupa, izađe na obalu, ali mu onaj otvori usta i zauzda ga kamenom te ga pošalje u rijeku: kad god izađe iz rijeke, ovaj ga zauzda kamenom. Upitah: ‘Ko su njih dvojica?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Potom smo došli kod čovjeka koji je izuzetno ružno izgledao, ružniji od njega ne postoji, a u čijoj je blizini bila vatra koju raspiriva i trči oko nje. Upitah: ‘Ko je on?’ ‘Idi dalje, idi dalje!’, rekoše mi, i krenusmo dalje. Potom smo došli do procvjetalog perivoja u kojem je bilo svakovrsnih proljetnih biljaka, a u njemu čovjek čija je dužina dosezala visoko u nebo, toliko visoko da skoro nisam vidio njegovu glavu; oko njega bilo je djece koliko nikad nisam vidio. Upitah: ‘Ko je ovaj čovjek i ko su ova djeca?’ ‘Idi dalje,

idi dalje!', rekoše mi, i krenusmo dalje. Zatim smo došli do perivoja od kojeg većeg ni ljepšeg nikad nisam vidio. Rekoše mi: 'Penji se!' Penjali smo se i stigli do grada čije su građevine izgrađene od naizmjenično zlatnih i srebrenih ćerpiča. Stigosmo do gradske kapije i zatražili dopuštenje za ulazak, pa su nam otvorili vrata. U gradu su nas sreli ljudi čija je jedna polovina tijela nepojmljivo lijepa a druga polovina tijela nepojmljivo ružna. Moji saputnici rekoše im: 'Idite se okupati u onoj rijeci!' Rijeka je bila široka i veoma bijele boje. Oni se u njoj okupaše pa se vratiše, a pređašnji ružan izgled u potpunosti je nestao. Rekoše mi: 'Ovo je edenski vrt i ovdje je tvoje prebivalište.' Moj pogled odluta prema gore, kad, gle, dvorac sličan bijelom oblaku. Rekoše: 'Eno, ono je tvoje prebivalište.' 'Blagoslovio vas Allah, dopustite mi da uđem u njega!', rekoh im. Oni samo rekoše: 'Ostalo ti je još života na dunjaluku. Kad umreš, ući ćeš u njega.' Tad im se obratih: 'Ove sam noći vidio mnoga čuda, pa hoćete li me obavijestiti o onome što sam vidio?' Rekoše: 'Evo, obavijestit ćemo te. Prvi čovjek koga si vidio, onaj što mu se razbija glava, to je čovjek koji je prihvatio Kur'an pa ga zanemario i po njemu nije radio i koji često prespava obavezni namaz. Odbacivanje i zanemarivanje Kur'ana nakon što se on zapamti je veliki grijeh, pa imajući u vidu da takva osoba odbija najčasniju stvar, zaslužuje da bude kažnjeno njeno najčasnije mjesto, a to je glava. Čovjek kojem se željeznom kukom presavije vilica, nozdrva i oko prema potiljku jest osoba koja porani i slaže pa se njegova laž proširi na sve strane svijeta. Takva osoba zaslužuje kaznu jer zbog njene laži na koju nije bila prisiljena, dese se mnoge negativne posljedice. Goli muškarci i žene koji se nalaze u nečemu sličnom peći jesu bludnici i bludnice. Oni su bez odjeće jer zaslužuju da budu osramoćeni. Čovjek koga si zatekao da se kupa u rijeci, a kojem se u usta stavlja kamen jest onaj ko je živio poslujući uz kamatu. Čovjek koji je izuzetno ružno izgledao, a u čijoj se blizini nalazila vatra koju raspiriva i trči oko nje jest Malik, čuvar džehennema. Ružnog oblika je zbog toga da se još više džehennemlije kazne i prepadnu. Visoki čovjek koji se nalazi u perivoju jest Ibrahim, sallallahu alejhi ve sellem, a djeca u njegovoj blizini jesu ona koja su umrla na urođenoj vjeri.'" Neko od prisutnih muslimana upita: "Božiji Poslaniče, a djeca mnogobožaca?" On odgovori: "I djeca mnogobožaca imaju na Sudnjem danu status kao i djeca muslimana" i nastavi: "A ljudi čija je jedna polovina tijela nepojmljivo lijepa, a druga polovina tijela nepojmljivo ružna jesu oni koji su dobra djela s hrđavim izmiješali, pa im je Allah oprostio i uveo u Džennet." (Vidjeti: "Kešful-muškil fi hadisi-s-sahihajn", 2/36, "Fethul-Bari", 12/441 i 445, "Merkatul-mefatih", 7/2925).

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/6604